

Forhold, og det, det kommer an paa, er, at disse styres paa en saadan Maade, at det i det Hele maa siges at være heldigt for Vælgerne, heldigt for Byens Borgere, hvad enten de skulle yde Bidrag eller nyde Godt af vedkommende Foranstaltninger. Og hvorledes Kjøbenhavns Borgerrepræsentation har udført dette, deres Hverv, har jeg jo allerede omtalt, ibetmindste saaledes, som det stiller sig efter min Mening. Det gjælder sandelig ikke om at samle Vælgerne efter en vis Parol til at stemme paa en eller anden Person, der maatte i andre Hensender kan være udmærket, men ikke er saa absolut stiftet til den mere rolige og sindige, men vigtige Opgave, som foreligger. Vi behøve blot at gjenemgaa Listen over Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter, for at se, at de, der ere Repræsentanter, for Størstedelen netop ere saadanne anerkjendte dygtige Folk, som paa praktiske Omraader have mere end sædvanlige Betingelser for at de kunne antages at være i Besiddelse af tilstrækkelig Dygtighed, og det er Mænd af forskellig Slags. Det er netop dette, hvortil der er blevet og bliver taget Hensyn ved Valgene, at man i Repræsentationen kan have Folk, af hvilke En er særlig kyndig paa eet Omraade og en Anden paa et andet, og det er hidtil gaaet paa den allerbedste Maade, hvorpaa det kunde gaa, her i Kjøbenhavn gennem Øverenskomst. Derved faar Kommunalbestyrelsen ikke Karakter af en Forsamling, der er splittet i forskellige Partier, men af en Forsamling, hvori der er Enhed — og det anser jeg for heldigt — og hvor Enhver gjør sit Bedste for at løse de Opgaver, der skulle løses, og naar han ikke er særlig kyndig paa et Omraade, slutter sig til de Medlemmer, til hvem han fornuftigvis kan have Lillid.

Naar jeg fremdeles er imod Forholdstalsvalgmaadens Indførelse i det omhandlede Forhold, er det ogsaa af den Grund, at jeg slet ikke anser den for at være heldig her og i alt Fald paa ingen mulig Maade kan tænke mig, at den skulde kunne tilvejebringe bedre Resultater i Kjøbenhavns Kommune, end den hidtil brugte Valgmaade har bragt. Jeg skal ikke dvæle ved, men blot nævne, da dette Punkt er nævnt ifjor i vor Betænkning, at jeg for mit Vedkommende er en absolut Modstander af al mulig hemmelig Afstemning og, for saavidt man ved denne Lov vil gaa et Skridt videre end hidtil og gjøre Afstemningen absolut hemmelig, naturligvis ogsaa er herimod, og jeg skal sige hvorfor, ganske simpelt, fordi jeg anser det for at være Noget, uden hvilket Ingen fornuftigvis er berettiget til i offentlige Forhold, politiske eller kommunale, at afgive sin Stemme, at han vil være denne bekendt og have Ansvar for fuldt ud for den Handling, han udøver, og jeg vilde anse det for en stor Ulykke, hvis man vilde søge i vort Land paa hvilket som helst Stemmegivnings Omraade at formindste Offentligheden. Jeg er ogsaa imod denne dellige og nemme Maade at

stemme paa: Liste A, B, C osv.; hvorfor ikke hellere sige: 1, 2, 3, 4 osv. saa kunde man faae mange flere Lister, end naar man bruger Bogstaver. Grunden til, at jeg er derimod, er i Grunden den samme, som jeg nylig har anført. Det kan ganske vist ikke undgaaes, at Folk paa en eller anden Maade give deres Stemme til Noget, som den Stemmegivende ikke tilbørlig har overvejet; men man kan dog vedblivende holde fast paa, at de, der skulle stemme, bør vide, at det er de og de Personer, de stemme paa, som Repræsentanter for de Meninger, de ønske opretholdt. Det er og bliver altid absolut forkasteligt, at der skal stemmes paa en Liste, hvorefter mange Vælgere ikke vide Andet end dette: mit Partis Kandidater staa paa Listen A, eller mine gode Venner staa paa Listen B, jeg veed forøvrigt ikke, hvem det er, men det bryder jeg mig heller ikke om. Nei, vi skulle ikke gjøre Nogetsomhelst, der kan komme den Mangel paa Alvor imøde, som desværre ofte kan vise sig ved saadanne Valghandlinger, og endnu mindre skude denne Mangel som berettiget frem. Det er tværtimod Noget, vi trænge til paa alle Omraader, at Folk ikke alene have nogen Følelse af, at de have en Ret, men at de navnlig have en Følelse af, at de have et Ansvar, thi uden en saadan Følelse ville de, der have Rettigheden, aldrig kunne ventes at ville benytte den paa en Maade, der er heldbringende for dem selv, og endnu mindre paa en for Samfundet i dets Helhed heldbringende Maade.

Sammenfatning: Jeg havde troet, at jeg havde kunnet indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger, som jeg ifjor i Udvalgets Betænkning havde den Fornøjelse at sætte ved Siden af det ærede Medlems, som nu talte, og hvoraf det ærede Medlem har allerede citeret en enkelt Uttring; men efterat det ærede Medlem har følt sig opfordret til at udtale sig om Sagen i et længere Foredrag, mener jeg, at det er min simple Pligt at følge ham deri. Jeg kan ikke negte, at jeg med en ikke ringe Grad af Interesse har hørt, hvorledes ærede Medlemmer fra den Side bære sig ad med at klare denne for dem ganske vist noget færegne Sag. Dette Forslag gaar jo ud paa i Kjøbenhavn at fikke Mindretallet paa en billig og beskedne Maade en vis Udgang til Repræsentation, til at blive hørt i Debatten om Byens kommunale Anliggender, og hvem er det, som vil negte Mindretallet denne Udgang? Det er de ærede Herrer, som her i Landet nu i 6—7 Aar ikke have talt om Andet, ikke have klaget over Andet end den Forurettelse, som et edelt Mindretal, der var en bedre Stjebne værdigt, har maattet bære af et Flertal, som man har havt grumme meget at udsætte paa; det er de ærede Herrer, der repræsenterer en Vælgerbefolkning, som i en ligesaa lang Aarvække har havt en saa levende Følelse af Indignation over Alt,